

26.192/II/PF

1. Ter zitting van 6 juli 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend tegen het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten dat een Nederlandstalig document had gestuurd aan een Franstalige inwonster van Wemmel.

Dit document heeft betrekking op de eindejaarspremie 1994. De belanghebbende, Mevrouw [...], [...] te Wemmel, werd als interim verpleegster bij het Erasmus-ziekenhuis aangeworven op basis van een arbeidsovereenkomst met de S.A. Express Medical Interim. De arbeidsovereenkomst was in het Frans gesteld.

2. Uit de inlichtingen die u hebt verstrekt, blijkt was volgt:

"De firma S.A. Express Interim heeft de taalcode van mevrouw [...] niet meegedeeld op de personeelsstaten van de driemaandelijke verklaringen die worden overgezonden aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

De firma stuurt van de personeelsstaten namelijk een afdruk op papier en het gegeven in kwestie kan niet worden afgedrukt. Alleen op diskette kan die code worden gepreciseerd.

Wat de afdrukken op papier betreft, wordt de taalaanhorigheid van de werkkrachten ambtshalve toegekend wanneer de gegevens worden geregistreerd. Dat gebeurt in functie van de taal waarin de personeelsstaat is gesteld, die aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid wordt overgezonden.

In het onderzochte geval werd aan mevrouw THOME ambtshalve de code F. toegekend omdat de betrokkene werd vernoemd op F. personeelsstaten. Het gegeven werd echter niet aan het Fonds voor de Uitzendkrachten meegedeeld, aangezien dat Fonds die inlichting nooit wenste te ontvangen. Er moet overigens worden toegegeven dat dat gegeven weinig betrouwbaar en ongecontroleerd is."

Anderdeels vestigt u de aandacht van de V.C.T. op het feit dat het document van het Fonds voor de Uitzendkrachten weliswaar gesteld is in het Nederlands, maar toch ook een nota bene bevat waarin de rechthebbende wordt verzocht het document terug te sturen na het vakje [] met de letter F te hebben aangestreept, wanneer hij het document in het Frans wenst te ontvangen.

3. Het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten moet worden beschouwd als een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de taalwetten (S.W.T.) (cfr. i.v.m. de fondsen voor bestaanszekerheid, de adviezen 1896 van 18 april 1967 en 4545 van 6 oktober 1977).

Conform artikel 41, § 1, S.W.T., is het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten ertoe gehouden voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

4. De V.C.T. adviseert derhalve dat het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten al het mogelijke moet doen om de taalaanhorigheid van de rechthebbenden te achterhalen. Zulks, om het voornoemde artikel 41, § 1 te kunnen naleven.

Wat de taalcode betreft die door de R.S.Z. aan de werknemers wordt toegekend, is de V.C.T. van oordeel dat die code geen betrouwbaar gegeven is in de mate dat hij wordt toegekend in functie van de taal die door de werkgever werd gebruikt in zijn personeelsstaten.

Het Sociaal Fonds voor de Uitzendkrachten heeft derhalve conform de rechtspraak van de V.C.T. gehandeld door, bij gebrek aan betrouwbare taalgegevens, uit te gaan van het vermoeden juris tantum dat de taal van de rechthebbende die is van het gebied waarin hij woont en door de betrokkene te verzoeken, ingeval van vergissing, Franstalige documenten te vragen.

De klacht is ontvankelijk maar, t.a.v. het Sociaal Fonds voor de uitzendkrachten, niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.